

Motion till riksdagen 2007/08:U221

av **Hans Linde m.fl. (v)**

Situationen i Indonesien

1 Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anføres i motionen om att Sverige för egen del och som medlem av EU i sina kontakter med den indonesiska regeringen och i internationella forum kraftfullt uttrycker sin oro över hur den politiska oppositionen med statsmaktens goda minne utsätts för fysiska attacker och trakasserier.

2 Förföljelser av oliktankande i dagens Indonesien

Indonesien är ett land som fortfarande lider av sviterna från folkmordet 1965–1966. I samband med Suhartos statskupp, som genomfördes med aktivt stöd från CIA, förintades det indonesiska kommunistpartiet och hundratusentals, troligtvis mer än en miljon, medlemmar och sympatisörer mördades. Förbudet mot kommunistpartiet och marxism-leninismen gäller fortfarande, nio år efter störtandet av Suhartoregimen. Fortfarande använder statsmakten anklagelser om kommunism för att legitimera förföljelser, och fortfarande har offren och anhöriga för folkmordet inte fått någon upprättelse.

Under 2006 bildades en förberedelsekommitté för bildandet av Papernas, Enighetspartiet för nationell befrielse, ett parti som tar upp kampen mot den nyliberala politiken, för skuldavskrivning och för demokratisk kontroll över landets naturresurser. Redan under förberedelsekommitténs möten utsattes de för våldsamma hot och attacker.

Att förföljelserna sker med statsmaktens stöd är uppenbart. Attackerna mot Papernas är väl koordinerade mellan lokal polis, militärer, islamistiska grupper och individer. Två månader innan kongressen i januari 2006 hölls ett möte för förberedelsekommittén i östra Java. Hundratals personer attackerade mötet med käppar, klubbor, knivar. De ställde sig framför byggnaden, de bjöd in medierna och förklarade att de skulle upplösa mötet. Vid partiets grundande

Fel! Okänt namn på

kongress belägrades kongresslokalen av beväpnade antikommunistiska huli-ganer. Internationella delegater tilläts inte närvara vid kongressen överhuvudtaget. Attackerna mot Papernas konferenser, möten och lokaler har sedermera fortsatt.

Den genomgående tendensen är att polisen antingen är fullständigt passiva, eller t.o.m. behjälpliga gentemot våldsverkarna. Vid tillfällen som t.ex. vid partikongressen används hotbilden för att begränsa Papernas rätt att hålla möten överhuvudtaget. I regioner med icke-muslimsk majoritet, där de islamistiska organisationerna av förklarliga skäl är svaga, bedrivs attackerna av militärer i uniform.

Partiet planerar att ställa upp i valen 2009, men förutom de massiva trakasserier partiet utsätts för försvåras arbetet av en extremt komplicerad process för att överhuvudtaget få registrera sig som parti.

Den indonesiska regeringen säger sig förespråka pluralism, men i praktiken är det en pluralism med mycket tydliga gränser. I ett försök att blidka internationella institutioner som IMF och Världsbanken, och för att lugna amerikanska, europeiska och kinesiska kapitalintressen i landet, förhindrar man reell kritik mot regeringens ekonomiska politik. Vad som händer gentemot Papernas är inte bara en fråga för det enskilda partiet utan är också symptom på djupare politiska problem i samhället i stort. Det är av stor vikt att Sverige tydligt för fram kritik mot kränkningarna av politiska fri- och rättigheter i Indonesien, inte minst mot bakgrund av den kraftiga närvaron av svenska företag i landet.

Vänsterpartiet anser att Sverige för egen del och som medlem av EU i sina kontakter med den indonesiska regeringen och i internationella forum kraftfullt bör uttrycka sin oro över hur den politiska oppositionen med statsmaktens goda minne utsätts för fysiska attacker och trakasserier. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Stockholm den 26 september 2007

Hans Linde (v)

Marianne Berg (v)

Gunilla Wahlén (v)

Lena Olsson (v)

Alice Åström (v)